

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 22337

гр. София, 05.11.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

като разгледа дело номер **3390** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.143 АПК, вр. чл. 144 АПК и чл.248 ГПК.

Образувано е по частна жалба от Областен управител срещу постановеното по делото Решение № 18263/30.09.2024 г. в частта на разноските. В същата се отправя искане за изменение на решението в частта му относно размера на присъдените в полза на дружеството –жалбоподател разноски, който следвало да бъде намален, тъй като не съответствал на действителната фактическа и правна сложност на делото.

В срока по [чл. 248, ал. 2 ГПК](#) ответникът по искането – „Ситеран България“ ЕООД не е депозирал становище.

Съдът, като се запозна с изложеното в искането и становището на ответната страна по него, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на [чл. 248, ал. 1 ГПК](#), в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Разпоредбата е приложима в съдебно-административното производство на основание препращащата разпоредба на [чл.144 от АПК](#).

С оглед обстоятелството, че постановеното по делото решение не е окончателно, то срокът за упражняване на правото по [чл. 248, ал. 1 ГПК](#) е 14-дневен от съобщаване на решението. За молителя той е започнал да тече от 03.10.2024 г. и изтича на 17.10.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена на 11.10.2024 г., с което е спазен преклузивният срок по [чл. 248, ал. 1 ГПК](#).

Съответно процесното искане е допустимо – подадено от надлежна страна и в преклузивния срок, а разгледано по същество – неоснователно, по следните съображения:

Разпоредбата на [чл. 143, ал. 1 АПК](#) предвижда, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако

подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

В конкретиката на настоящия казус при съобразяване с установения минимален размер от 1000 лева на адвокатското възнаграждение в нормата на [чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г.](#) за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът е счел, че договореното и заплатено от жалбоподателя адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева е обосновано и справедливо, поради което е осъдил ответника да заплати същото на дружеството –жалбоподател. Изводите му по въпроса са обективирани в съдебното решение, като не е налице основание за промяната им, в каквато насока е направеното искане. Не е налице несъответствие на размера на присъдения адвокатски хонорар с принципа за определянето му по справедливост. Според съда същият е под минималния размер, предвиден в Наредбата, явява се обоснован и справедлив, както и съразмерен на извършената правна защита и съдействие, като същевременно не накърнява или облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

Така мотивиран на основание [чл. 248, ал. 3 ГПК](#) вр. [чл. 144 АПК](#), Административен съд София-град, Второ отделение, 29-ти състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на Областен управител на област С. за изменение на Решение № 18263/30.09.2024 г., постановено по адм. д. № 3390/2024 г. по описа на Административен съд София-град в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: